

ШАШАВА ПЕСМА

Мама ми каже: шашаво моје,
шта се то збива у твојој глави?

У њој дечаци, кажем, постоје.
Дечаци смеђи, црни и плави.

Мама ми каже: шашаво моје,
зар могу тамо сви да се сложе?

Ја мами кажем: кад већ постоје,
нек ту и стоје — шта се може!

Мама ми каже: пусти приче,
збијени тако, на шта личе?

Ја руком махнем.
И уздахнем:

Сви они личе, сви много личе,
на нешто лепо као из приче.

На све што чекам. На све што хоћу.
Личе на немир и на самоћу.

Мама ми каже: шашаво моје,
па они, значи, не постоје.

Постоје, кажем, као на јави
дечаци смеђи, црни и плави.

Шта да се ради? — мама вели.
Ја кажем: ништа, већ да се жели.

Да никад чекање не избледи.

Мама ме пита: а да ли то вреди?
А ја се смешкам: видећеш — вреди.